

محیط های انتقال: برای آنکه ایستگاه ها ی مختلف در یک شبکه بتوانند با یکدیگر ارتباط برقرار کنند نیاز به یک "محیط انتقال" مانند یک قطعه سیم دارند. به هر رسانه ای که بتواند اطلاعات را به گردش درآورده و هدایت کن اصطلاحاً "محیط انتقال می گوئیم.

محیط های انتقال را می توان به دو دسته کلی سیمی و بی سیم تقسیم کرد:

محیط انتقال سیمی - (Wired) یک یا چند رشته سیم از جنس فلزات هادی یا آلیاژهای آنها مانند مس، آلومینیوم، . . . برای انتقال الکتریسته - یک یا چند رشته سیم از جنس ترکیبات مخصوص مانند پلاستیک فشرده و سیلیس برای انتقال نور.

بی سیم (Wireless) انتشار از طریق فضای مادی - (استفاده از نور مادون قرمز (Red Infra) مانند کنترل تلویزیون - استفاده از نور لیزر (Laser) که در واقع تک فرکانس است - استفاده از امواج رادیویی (Waves Radio) در فرکانسهای مختلف مانند رادیو، تلویزیون، ماهواره، مخابرات مایکروویو، بیسیم های شخصی و نظامی و....

بررسی محیطهای انتقال "سیمی" یا "کابلی Wired":

در شبکه های کامپیوتری ۳ نوع سیم (کابل) متداول بوده است:

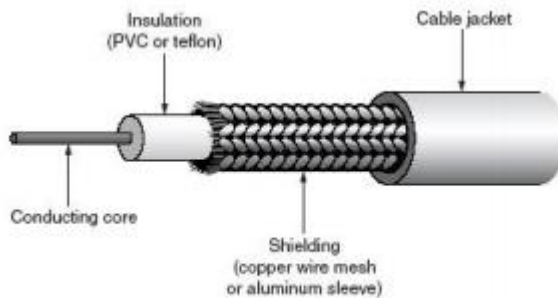
الف) کابل "هم محور" یا Coaxial مانند کابل آنتن تلوزیون

ب) کابل "زوج بهم تابیده" یا Pair Twisted مانند سیم تلفن

ج) کابل "فیبر نوری" یا Optic Fiber که معمولاً در سرعتهای زیاد یا مسافتهای طولانی کاربرد داشته و نیز روی آن اثر ندارد.

الف) کابل "هم محور" یا Coaxial: جریان الکتریکی از طریق هسته از سمت فرستنده به گیرنده گسیل شده و مسیر برگشت خود را از طریق حفاظ (Shield) طی میکند. حفاظ علاوه بر تأمین مسیر برگشت برای الکترونها، وظیفه دیگری را نیز به عهده دارد و آن جذب نویزهای حاصل از "القای امواج الکترومغناطیسی در فضا" و هدایت آنها به زمین (Earth) است تا بدینوسیله از ایجاد نویز در هسته جلوگیری کند. دو نوع کابل هم محور از نظر ضخامت وجود دارد. Thin و Thick. کابل

از Thin از سبکتر و انعطاف پذیرتر بوده و ارزانتر است اما در فواصل کوتاهتری بکار میرود. کابل Thick در فواصل طولانیتری استفاده میشود.

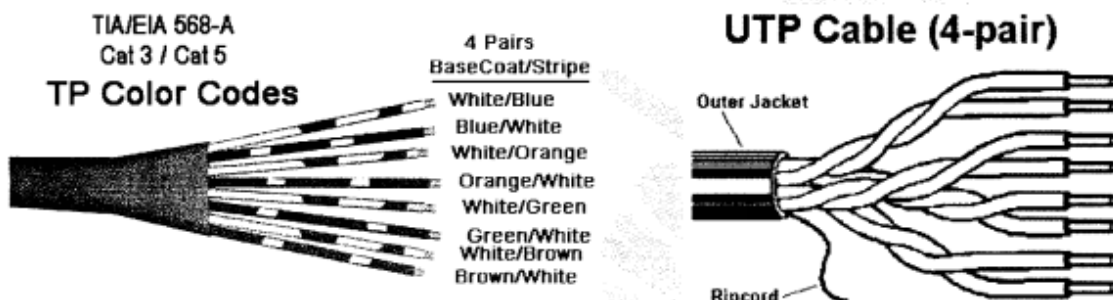

مزایای کابل های کواکسیال: قابلیت اعتماد بالا - ظرفیت بالایی انتقال ، حداکثر پهنای باند 300 مگاهرتز - دوام و پایداری خوب - پایین بودن مخارج نگهداری - قابل استفاده در سیستم های آنالوگ و دیجیتال - هزینه پائین در زمان توسعه - پهنای باند نسبتاً وسیع که مورد استفاده اکثر سرویس های مخابراتی از جمله تله کنفرانس صوتی و تصویری است.

معایب کابل های کواکسیال: مخارج بالایی نصب - نصب مشکل تر نسبت به کابل های بهم تابیده - محدودیت فاصله - نیاز به استفاده از عناصر خاص برای انشعابات

از کانکتورهای (BNC) (Bayonet - Concelman - Neill) بهمراه کابل های کواکسیال استفاده می گردد. اغلب کارت های شبکه دارای کانکتورهای لازم در این خصوص می باشند.

ب) Twisted Pair = TP: کابل "زوج بهم تابیده": علت تابیدن سیمها بهم آنست که اولاً میدانی را در اطراف خود القا نکنند ثانیاً اثرات نویز القا شده روی خود را خنثی کنند. در عمل کابلهای TP از چندین زوج بهم تابیده تشکیل می شوند و هر زوج برای یک کانال مخابراتی مورد استفاده قرار می گیرد. البته میتوان از تکنیکهای TDM یا FDM استفاده کرده و چندین کانال مخابراتی را نیز بطور همزمان از یک زوج عبور داد. مزایا و معایب این کابل نسبت به هم محور به اختصار عبارتند از:

کابل‌های Twisted Pair دارای انواع متفاوتی هستند که عبارتند از:

- Unshielded Twisted Pair (UTP)
- Shielded Twisted Pair (STP)
- Shielded Foiled Twisted Pair (SFTP)
- Foiled Twisted Pair (FTP)

مزیت: ارزانتر بوده و در شبکه مخابرات به وفور از آن استفاده می شود.

معایب: 1 ضعیف فرکانس 2- بدون استفاده از تکرارکننده ها ، قادر به حمل سیگنال در مسافت های طولانی نمی باشند. 3- پایین بودن پهنای باند 4- بدلیل پذیرش پارازیت در محیط های الکتریکی سنگین بخدمت گرفته نمی شوند.

عیب یاد شده در این کابلها باعث شد تا نوعی خاص از TP که دارای حفاظ نیز باشد ساخته شود که به کابل STP معروف شد. برخی از کابل‌های TP برای هر زوج نیز یک حفاظ در نظر میگیرند در برخی علاوه برآنکه هر زوج دارای حفاظ خاص خود است، یک حفاظ کلی نیز روی همه آنها کشیده می شود و در نتیجه واژه‌های SFTP، SFTP، FFTP، FFTP برای توصیف آنها بکار می روند. بنابراین کابل‌های TP درحالت کلی به دو نوع تقسیم می شوند:

UTP = Unshielded Twisted Pair

STP = Shielded Twisted Pair

کانکتور استاندارد برای کابل های UTP ، از نوع RJ-45 می باشد. کانکتور فوق شباهت زیادی به کانکتورهای تلفن (RJ 11) دارد. هر یک از بین های کانکتور فوق می بایست بدرستی پیکربندی گردند.

کابل های UTP دارای استانداردهای متعددی بوده که در گروه‌های (Categories) متفاوت زیر تقسیم شده اند:

1 Cat فقط صوت (کابل های تلفن)

2 Cat داده با سرعت 4 مگابیت در ثانیه

3 Cat داده با سرعت 10 مگابیت در ثانیه

4 Cat داده با سرعت 20 مگابیت در ثانیه

5 Cat داده با سرعت 100 مگابیت در ثانیه

TP Cat5 با سرعت 100 Mbps در توپولوژی ستاره ای امروزه بسیار رایج است

TP Cat5e یا Cat6 با سرعت 1000 Mbps در توپولوژی ستاره ای امروزه بسیار رایج است

در کابل های UTP از کانکتورهای استاندارد و چهار زوج سیم بهم تابیده استفاده می گردد :

زوج اول : آبی و سفید/ آبی

زوج دوم : نارنجی و سفید /نارنجی

زوج سوم : سبز و سفید/ سبز

زوج چهارم : قهوه ای و سفید / قهوه ای

در شبکه های 10/100 Mbit از زوج های دو و سه استفاده شده و زوج های یک و چهار به عنوان رزو باقی می ماند . در شبکه های گیگاترنت از 55 تمامی چهار زوج استفاده می گردد. کابل های CAT5 متداولترین نوع کابل UTP بوده که دارای انعطاف مناسب بوده و نصب آن ها به راحتی انجام می شود.

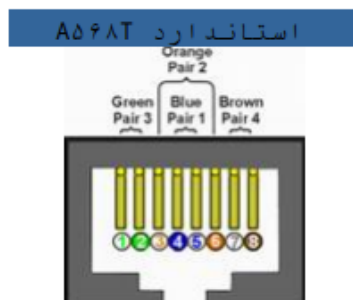
به منظور کابل کشی کابل های UTP از دو استاندارد متفاوت با نام A و B استفاده می گردد . تنها تفاوت موجود بین آنان ترتیب اتصالات است.

در شکلهای زیر ترتیب زوج سیم ها را می بینید:

در استاندارد T568A ، اتصالات سبز و نارنجی برعکس شده است ، بنابراین زوج های یک و دو بر روی چهار پین وسط قرار می گیرند (سازگاری با اتصالات telco voice) .

T568A شماره بین های استاندارد

کد رنگ ها در استاندارد A568T			
شماره پین	رنگ	زوج	کاربرد
یک	سفید / سبز	سوم	RecvData+
دو	سبز	سوم	RecvData-
سه	سفید / نارنجی	دوم	TxData+
چهار	آبی	یک	
پنج	سفید / آبی	یک	
شش	نارنجی	دوم	TxData-
هفت	سفید/قهوه ای	چهارم	
هشت	قهوه ای	چهارم	

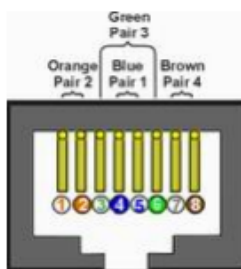

شماره پین های استاندارد T568B

همانگونه که در جدول زیر مشاهده می گردد ، شماره پین های فرد همواره سفید بوده که با یک نوار رنگی پوشش داده می شوند .

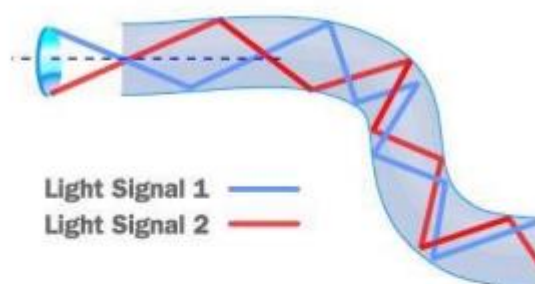
جدول ۳-۳

کد رنگ ها در استاندارد B568T			
شماره پین	رنگ	زوج	کاربرد
یک	سفید / نارنجی	دوم	TxData+
دو	نارنجی	دوم	TxData-
سه	سفید / سبز	سوم	RecvData+
چهار	آبی	یک	
پنج	سفید / آبی	یک	
شش	سبز	سوم	RecvData-
هفت	سفید / قهوه ای	چهارم	
هشت	قهوه ای	چهارم	

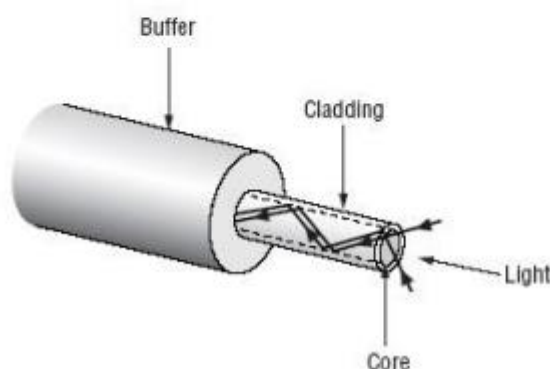

شکل ۳-۲۱ استاندارد B568T

ج) کابل "فیبر نوری" Optic Fiber : از ترکیبات خاص پلاستیک فشرده یا سیلیس ساخته میشوند و می تواند پالس های نور را از يك سمت به سمت دیگر هدایت کند. قسمت مرکزی کابل که نور از آن عبور میکند معروف به هسته (Core) بوده و لایه انعکاس دهنده نیز به Clad مشهور است. جنس Cladding/Core هر دو یکی است و تفاوت در ضریب شکست شان است. حال چنانچه فرکانس فرستنده از حد معینی بیشتر شود پالسهای خروجی با یکدیگر همپوشانی پیدا می‌آیند (Overlapping) و این باعث بروز خطا میشود. چنانچه ضخامت هسته طوری باشد که اجازه عبور چندین شعاع نوری را در زوایای مختلف بدهد به آن کابل نوری Mode Multi = MM گفته میشود.

هدایت نور در فیبر نوری

کابل فیبر نوری کاملاً متفاوت از نوع Coaxial و Pair Twisted عمل میکند. به جای اینکه سیگنال الکتریکی در داخل سیم انتقال یابد، پالسهایی از نور در میان پلاستیک یا شیشه انتقال می یابد. این کابل در برابر امواج الکترومغناطیس کاملاً مقاوم میکند و نیز تأثیر افت سیگنال بر اثر انتقال در مسافت زیاد را بسیار کم در آن میتوان دید. برخی از انواع کابل فیبر نوری میتوانند تا 120 کیلومتر انتقال داده انجام دهند. همچنین امکان به تله انداختن اطلاعات در کابل فیبر نوری بسیار کم است. کابل مذکور دو نوع را در بر میگیرد:

Mode Single: که در این کابل دیتا با کمک لیزر انتقال مییابد و این نوع که خاصیت انعطافپذیری کم و قیمت بالایی دارد برای شبکه های تلویزیونی و تلفنی استفاده میگردد

Multi Mode: که در آن دیتا بصورت پالس نوری انتقال می یابد. این نوع مسافت کوتاهتری را نسبت به Single Mode طی میکند و قابلیت انعطافپذیری بیشتری دارد. قیمت آن نیز ارزانتر است و در شبکه های کامپیوتری استفاده میشود. بطورکلی کابل فیبر نوری نسبت به دو نوع Coaxial و pair Twisted قیمت بالایی دارد و نیز نصب آن نیاز به افراد ماهری دارد. شبکه های FX100 Base، شبکه هایی هستند که در آنها از فیبر نوری استفاده میشود، سرعت انتقال در آنها 100 مگابیت در ثانیه بوده و روش انتقال Baseband میباشد. امروز، با پیشرفت تکنولوژی در شبکههای فیبر نوری میتوان به سرعت 1000 مگابیت در ثانیه دست یافت

مزایای فیبر نوری: حجم و وزن کم - پهنای باند بالا - تلفات سیگنال کم و در نتیجه فاصله تقویت کننده ها زیاد می گردد. - فراوانی مواد تشکیل دهنده آنها - مصون بودن از اثرات القاهای الکترو مغناطیسی مدارات دیگر - آتش زان نبودن آنها بدلیل عدم وجود پالس الکتریکی در آنها - مصون بودن در مقابل عوامل جوی و رطوبت - سهولت در امر کابل کشی و نصب - استفاده در شبکه های مخابراتی آنالوگ و دیجیتال - مصونیت در مقابل پارازیت - امنیت بیشتر: سرقت اطلاعات از سیمهای فلزی بوسیله اتصال مستقیم یک سیم بصورت انشعاب و یا بطور غیر مستقیم از طریق القای امواج، امریست امکانپذیر، اما در مورد فیبرهای نوری بدلیل ظریف بودن هسته نمیتوان براحتی و بدون صرف وقت و امکانات از کابل انشعاب گرفت ضمن آنکه القای

امواج نیز در مورد فیبر نوری بی معنی است. بنابراین سرقت اطلاعات از فیبرنوری بسیار دشوارتر از سیمهای فلزی است و در نتیجه امنیت انتقال اطلاعات از طریق فیبرنوری بیشتر است.

معایب فیبر نوری : - براحتی شکسته شده و می بایست دارای یک پوشش مناسب باشند . مسئله فوق با ظهور فیبر های تمام پلاستیکی و پلاستیکی / شیشه ای کاهش پیدا کرده است . - اتصال دو بخش از فیبر یا اتصال یک منبع نور به فیبر ، فرآیند دشواری است . در چنین حالتی می توان از فیبرهای ضخیم تر استفاده کرد اما این مسئله باعث تلفات زیاد و کم شدن پهنای باند می گردد .- از اتصالات T شکل در فیبر نوری نمی توان جهت گرفتن انشعاب استفاده نمود . در چنین حالتی فیبر می بایست بریده شده و یک Detector اضافه گردد. دستگاه فوق می بایست قادر به دریافت و تکرار سیگنال را داشته باشد .- تقویت سیگنال نوری یکی از مشکلات اساسی در زمینه فیبر نوری است . برای تقویت سیگنال می بایست سیگنال های نوری به سیگنال های الکتریکی تبدیل ، تقویت و مجدداً" به علائم نوری تبدیل شوند.

مزایای کابل نوری با توجه به خصوصیات آن عبارتست از - :امکان استفاده در فواصل طولانیتر - نرخ انتقال بیشتر - عدم نویزپذیری نسبت به میدان الکترومغناطیسی - امنیت بیشتر. سرقت اطلاعات از سیمهای فلزی بوسیله اتصال مستقیم یک سیم بصورت انشعاب و یا بطور غیر مستقیم از طریق القای امواج، امریست امکانپذیر، اما در مورد فیبرهای نوری بدلیل ظریف بودن هسته نمیتوان براحتی و بدون صرف وقت و امکانات از کابل انشعاب گرفت ضمن آنکه القای امواج نیز در مورد فیبر نوری بی معنی است. بنابراین سرقت اطلاعات از فیبرنوری بسیار دشوارتر از سیمهای فلزی است و در نتیجه امنیت انتقال اطلاعات از طریق فیبرنوری بیشتر است.